

Ta Về

Ta về xóm vắng cô liêu
Liều ru lối nhỏ điều hiu một mình
Ta về giữ sổ u minh
Trần ai gió bụi gập ghình tới đâu?

Biển dâu già biệt đầu cầu
Mà bao năm vẫn nặng sầu đêm đêm
Dặm ngàn lượm được chữ êm
Quê hương dịu vợi buồn thềm trăng khuya

Giọt thơ rụng xuống tờ bìa
Sắt se mộng ảo hỏi کیا ai đây?
Hỏi người yêu dấu chân mây!
Mờ sương sợi nhớ tình này vấn vương!

Thu bay lá úa ngập đường
Ngày nhanh tháng mỏi đời dường bọt tan
Hoàng hôn tím nắng tạ tàn
Tro rồi có được rải làng xa xưa?!

Ta về đếm lại hạt mưa
Hai miền trái phải thấy vừa vừa không?
Ta về bức sợi bông bong
Chấp tay diêm chúa tội mong nhẹ giùm!

Nam Thảo

